

Magasabbrendű funkcionális programozás

Scheme 1

Altrichter Márta

grimma@freemail.hu

Scheme történelmi áttekintése

- Első LISP (LIST Processing) fordítót McCarthy készítette az „MIT”-n.
 - Akkori nyelvekkel ellentétben új objektumokat tartalmazott: atomok, és listák.
 - Nem létezett centralizált fejlesztése a nyelvnek
 - LISP használók tradicionálisan ellennezték a nyelv „szabványosítási” kísérleteit.
- > Számos dialektus fejlődött ki
- Az egyik ilyen dialektus a **Scheme**

A Scheme típusai

Alaptípusok - Boolean

- Értékei: `#t` - igaz, `#f` - hamis (A LISPEk jellemzően nem rendelkeznek külön igazságértékkal, hanem a `nil` jelenti a hamis, és minden más az igaz értéket.)
- Predikátum: `boolean?`
- Negálás: `not`

Alaptípusok - Számok

- Négy féle számtípus:
 - egész számok (pl. 42)
 - racionális számok (pl.: $3/7$)
 - valós számok (pl.: 3.14)
 - komplex számok (pl.: $6 + 3i$)
- Predikátumok: `number?`, `integer?`, `rational?`, `real?`, `complex?`
- Relációk: `eqv?` (általánosan nem csak számokra értelmezve), `=`, `<`, `>`, `<=`, ...
- Operátorok: `+`, `-`, `/`, `expt` (működik negatív illetve nem egész számokra is)
- Műveletek: `max`, `min`, `abs` ...

Alaptípusok - Szimbólumok

- Az egyszerű típusú értékek ön-kiértékelők (self-evaluating), azaz az interpreterbe beírva önmagukat adják vissza.
- A szimbólumokkal más a helyzet, mivel azokat általában azonosítóként vagy változóként kezeli a nyelv.
- Két féle szimbólum típus:
 - „interned”: ha két „interned” szimbólum nevei `string=?` egyenlőek, akkor ugyanazt az objektumot jelölik. A hasonlítás miatt az „interned” szimbólum készítésekor a Scheme interpreter azonnal kisbetűvé konvertálja a nevet.
 - „uninterned”: a fenti tulajdonság nem áll fent. Jóval ritkábban és kevesebb módszerrel készíthető szimbólum.
- Predikátum: `symbol?`
- Műveletek például:
 - `symbol->name symbol` - visszaadja a szimbólum nevét string-ként.
 - `intern string` - „intern” szimbólumot készít stringben megadott névvel

Alaptípusok - Karakterek

- Általános forma: `<#\karakter>` vagy `<#\karakter-név>` (pl.: `#\a,#\A,#\tab` stb.)
- Néhány nem nyomtatható karakternek van neve: `#\newline`, `#\` ami egyenlő a `#\space` - szel.
- Predikátum: `char?`
- Relációk: `char=?`, `char<?`, `char>=?` Ezek megkülönböztetik a kis és nagy betűket, míg `char-ci=?`, `char-ci<?` ... nem.
- Kis és nagybetűk közötti konverzió a `char-downcase` és `char-upcase` függvényekkel valósítható meg.

Öszetett típusok - Karakterfüzések

- A karakterfüzések karakterek sorozatából állnak (nem összetévesztendő a szimbólumokkal, amik karakterek sorozata jelöl).
- Konstruktor:
 - `(string #\a#\b)` ami egyenlő a rövid jelölés: `"ab"` - vel
 - `(make-string 3)` ami egyenlő `"\0\0\0"` - vel
- Predikátum: `string?`
- Relációk: `string=?`, `string<?`, `string>=?`, `...`, illetve `string-ci=?`
- Műveletek például:
 - `string->length string` - nem negatív egész szám, a karakterfüzér hossza
 - `string->ref string k` - visszatér a k. karakterét a karakterfüzérnek
 - `string->set! string k char` - k. karakterét a stringnek átállítja az új karakterre, és „unspecified” értékkel visszatér

Öszetett típusok - Vektorok

- A vektorok a karakterfüzésekhez hasonló sorozatok, csak az elemeik bármik lehetnek (akár vektorok is)
- Konstruktor:
 - `(vector 0 "Anna" 3) => #(0 "Anna" 3)` jelölésben (általános jelölés: `#(object ...)`)
 - `(make-vector k [object])` - újonnan allokal k-méretű vektort, ha `object` definiálva van az összes elemet arra állítja, egyébként „unspecified” lesz az értékük.
- A `#(object ...)` jelölés csak külső reprezentációja a vektornak, nem egy kifejezés ami vektorként értékelődik ki. Mint a listáknál is látjuk majd a vektorokat is ' -vel kell ellátni.
(Pl.: `' #(0 "Anna" 3) - > #(0 "Anna" 3)` -re értékelődik ki).
- Predikátum: `vector?`
- Műveletek: `vector-ref`, `vector-set!`, `vector-length`

Öszetett típusok - Párok és Listák

Párok

- A pár az egy adatstruktúra két mezővel: `car` és `cdr`.
- Jelölésmódok: `<(c1 . c2)>`, `(cons c1 c2)`.

Listák

- Listákat rekurzív módszerrel definiálhatjuk, azaz vagy az üres lista `()`, vagy egy pár aminek a `cdr`-je egy lista.
- Jelölések: `(a b c d e)`, `(a . (b . (c . (d . (e . ())))))`, `(list obj1 obj2 ...)`, `(make-list k [element])`
- Helytelen listák („improper lists”): ahol nem az üres lista a záróelem: `(a b c .d)`.
- Hasonlóan a vektorokhoz, itt is `(a b c d)` jelölés csak külső reprezentációja a listának, nem egy kifejezés ami vektorként értékelődik ki. A `'`-val kell ellátni.

Öszetett típusok - Párok és Listák

(Pl.: $(\text{cons } '(a \ b) \ c)) \Rightarrow ((a \ b) \ . \ c)$

- Predikátum: `pair?`, `list?`
- Műveletek:
 - `car pair` - a pár `car` mezőjét visszaszadja. Üres listánál hiba. (Pl.: $(\text{car } '(a \ b \ c \ d)) \Rightarrow a$)
 - `cdr pair` - a pár `cdr` mezőjét visszaszadja. Üres listánál hiba.
 - `car` és `cdr` kompozíciói. (Pl.: $(\text{cddar } '((' (a \ (b \ c \ d)) \ e \ f)) \Rightarrow (c \ d)$)
 - `set-car!` *pair object* - *objectet* eltárolja `car`-ban. Visszatérési érték „unspecified”
 - `set-cdr!` *pair object* - *objectet* eltárolja `cdr`-ben. Visszatérési érték „unspecified”
 - `length-list list` - lista hossza, üres lista 0
 - `list-ref list k` - lista *k*. elemét adja vissza, 0-tól indexel

Egyéb típusok - Bit stringek, Rekordok

Bit stringek

- Bit karakterfűzések bitek sorozata. Jobbról balra van számozva, a legjobboldali bit a nulladik bit. Nagyon tömören kódolt a memóriában.
- Jelölés: `#*0001`, `#*01010`, `#*`
- A bit string függvények a MIT-Scheme kiterjesztései:
 - `(make-bit-string k initialization)` - (Pl.: `(make-bit-string 5 #f) => #*00000`)
 - Vannak rajta bitenkénti operációk (pl.: `bit-string=?`, `bit-string-and ...`)

Rekordok

- `make-record-type type-name field-name` - rekord-típus leíró készítő. A mező nevek szimbólumok listája (azonos név duplán nem szerepelhet).
- `record-constructor record-type [field names]` - eljárást ad vissza amivel rekordokat lehet felvenni.
- `record?`

Egyéb típusok - ígéret (Promise)

- A Scheme alapvetően imperatív, mohó kiértékelésű nyelv funkcionális elemekkel. Az ígéret adattípus létrehozásával kívánták a lusta kiértékelés lehetőségét fenntartani.
- *delay expression* - létrehoz egy ígéret objektumot, amellyel a jövőben kiértékel-tethetjük az „expression”-t.
- *force promise* - ha még nem értékelődött ki az ígéret akkor kiszámolja és visszaadja azt. Az érték „memorizálódik”, tehát ha újra lekérdezzük értékét akkor számítás nélkül visszaadja a memorizált értéket.
- Pl.: `(force (delay (+ 1 2))) => 3`
- További műveletek:
 - *promise? object*
 - *promised-forced? promise - #t* ha már memorizált egyébként *#f*
 - *promise-value promise* - ha már kiértékelődött a jövő, akkor azt visszaadja, egyébként hibát jelez.

Egyéb típusok - Lusta listák (Streams)

- Lusta listák hasonlítanak a listákhoz, azonban itt a lista farka addig nem értékelődik ki, amíg nem hivatkozunk rá. Így módon létrehozhatunk végtelen hosszú listákat.
- `cons-stream` *object expression* = `(cons object (delay expression))`
- `stream-pair?` *object* - igazat ad vissza, ha az objektum egy pár és `cdr`-je egy ígéret.

Konverzió a típusok között

- A különböző adattípusok közötti konverzióra a Scheme rendelkezik a szükséges eljárásokkal:
 - `char->integer`
 - `integer->char`
 - `string->list`
 - `list->vector`
 - `vector->list`
 - `symbol->string`
 - `string->symbol`
 - `list->stream`
 - `stream->list`
 - ...

Egyéb típusok

Input/Output

- Input/Output : a Scheme portokon keresztül valósítja meg. Ezek a portok is külön típusnak számítanak.

Eljárás típus

- A LISP nyelvek különlegessége: maguk az eljárásokat is adatként tudjuk reprezentálni és manipulálni.

Kifejezések

Kifejezések

Scheme kifejezés olyan konstrukció ami értéket ad vissza.

Literálok

- Az eddig definiált egyszerű önkiértékelő adatok: szám konstansok, karakterek, karakterfüzérék és booleanok.
- Illetve a '-t' szükségű adatok: listák, párok, szimbólumok, vektorok.

Változó referenciák

- `(define x 10)`
`x => 10`

Speciális szintaxisú kifejezések

- *keyword component . . .*

Kifejezések

- Pl.: `access`, `and`, `begin`, `case`, `cond`, `cons-stream`, `declare`, `default-object?`, `define`, `define-integrable`, `define-structure`, `define-syntax`, `delay`, `do`, `er-macro-transformer`, `fluid-let`, `if`, `lambda`, `let`, `let*`, `let-syntax`, `let*-syntax`, `letrec`, `letrec-syntax`, `local-declare`, `named-lambda`, ...

Eljárás hívás

- *(operator operand ...)*
- LISP néhány egyéb dialalektusaival szemben a Scheme mindig ugyanazzal a kiértékelő szabályrendszerrel értékeli ki az operátort és a operandusokat, a kiértékelés sorrendje definiálatlan.
- Pl.: `(+ 3 4) => 7`
- Pl.: `(if (#f = *) 3 4) => 12`

A programozás elemei

Változó kötés, Környezetek fogalma, Static scope

Változó megkötés

- Egy változó megnevez egy helyet ahol az értékét tároljuk.
- „unbound” - a változó nincs hozzákötve egy ilyen helyhez
- „unassigned” - a változó megkötött, de nincs értéke

Környezet

- Környezet = megkötött változók halmaza. Ha egy változó nincs az adott környezetben megkötve akkor „unbound”.
- Új környezetet teremtünk a régi kiterjesztésével, ha változók egy halmazát megkötjük. Ilyenkor az új környezet elfedi a régit.
- Eljárás hívások (`let`, `let*`, `letrec`), belső változó megkötések (`define`) mind a környezet kiterjesztését eredményezik

Változó kötés, Környezetek fogalma, Static scope

- Létezik egy kezdeti környezet amit a Scheme automatikus biztosít.

Static scope

- Static scope azt jelenti, hogy a környezet amit kiterjesztünk, es ami az aktuális környezetté válik egy eljárás hívásakor nem az aktuális környezet, hanem az amiben az eljárást létrehoztuk.

- Static scope példa:

```
(define x 1)
(define (f x) (g 2))
(define (g y) (+ x y))
f 5 => 3
```

- Példa: [scope.scm](#) és [scope2.scm](#)

Feltételes szerkezetek

- Egy feltételes kifejezés viselkedését az dönti el, hogy értéke hamis-e. Csak `#f` számít hamisnak, minden egyéb `#t`, párok, vektorok, szimbólumok ... helyesek.
- `(cond clause clause ...)`, ahol *clause* formája:
 - `(predicate expression ...)` vagy
 - `(else expression expression ...)`

Pl.: `(cond ((3 > 3) 'nagyobb)
 ((3 < 3) 'kisebb)
 (else 'egyenlő)) => egyenlő`

- `(if predicate consequent [alternative])`

Pl.: `(if (3 > 2) 'yes 'no) => 'yes`
- `(case key clause clause ...)`, ahol *clause* formája:
 - `((object ...) expression ...)` vagy
 - `(else expression expression ...)`

Feltételes szerkezetek

```
Pl.: (case (* 2 4)
         ((1 2 3 5 7 11) 'prim)
         ((4 6 8 9 10) 'összetett) => összetett
```

- (*and expression*) - kiértékel balról jobbra, és az első helytelennek az értékét visszaadja. Egyébként #t-val tér vissza.

```
Pl.: (and (= 2 2) (< 3 4)) => #t
      (and 1 'a '()) => '()
```

- (*or expression*) - első igaz értéknek kiértékelődöttet adja vissza

Belső definíciók és Blokk struktúra

- Abban az esetben ha egy adott eljárás segédeljárásokat használ, amelyek a felhasználó szempontjából lényegtelenek, akkor azokat elrejtjük a felhasználó által hívott eljárás belső definícióiba.
- Általában ilyenkor az operandust nem szükséges továbbadni a belső eljárásoknak, hiszen azok a főeljárás révén az operandus megkötött környezetében dolgoznak.
- Lásd [squareroot.scm](#) példaprogram

Rekurzió és Iteráció

A Schemeben a rekurzió az iteráció egyetlen módja, nem rendelkezik ciklus szervező utasításokkal (azonban ezek makrók segítségével könnyen létrehozhatóak, ld. később)

Lineáris Rekurzió	Iteráció
<pre>(define (factorial n) (if (= n 1) 1 (* n (factorial (- n 1)))))</pre>	<pre>(define (factorial n) (fact-iter 1 1 n)) (define (fact-iter product counter max-count) (if (> counter max-count) product (fact-iter (* counter product) (+ counter 1) max-count)))</pre>
<pre>(factorial 5) (* 5 (factorial 4)) (* 5 (* 4 (factorial 3))) (* 5 (* 4 (* 3 (factorial 2)))) (* 5 (* 4 (* 3 (* 2 (factorial 1))))) (* 5 (* 4 (* 3(* 2 1)))) (* 5 (* 4 (* 3 2))) (* 5 (* 4 6)) (* 5 24)</pre>	<pre>(factorial 5) (fact-iter 1 1 5) (fact-iter 1 2 5) (fact-iter 2 3 5) (fact-iter 6 4 5) (fact-iter 24 5 5) (fact-iter 120 6 5) 120</pre>

Eljárások mint argumentumok

- A Scheme eljárásai a λ -kalkulusra utalva a `lambda` kulcsszóval definiálhatók.
- Általános alak: `(lambda formals expression expression ...)` - `formals`: paraméter lista
- Név nélküli eljárás példa: `(lambda (x) (+ 1 x))`, `define` segítségével nevesíthető:
`(define plusz_egy (lambda (x) (+ 1 x))) = (define (plusz_egy x) (+ 1 x))`
- Az eljárásnak tetszőleges számú paramétere lehet.
- Definiálhatóak változó számú paramétert elfogadó eljárások is:
 - Scheme-ben: `'.'` - minden maradék paraméter bekerül egy listába
 - MIT Scheme-ben csak: `#!optional` - a szükséges argumentumok után ezekkel próbál párosítani
 - MIT Scheme-ben csak: `#!rest` - minden maradék paraméter bekerül egy listába
- Lásd [lambda_example.scm](#)

Lokális változó definiálása „let”-tel vagy „lambda”-val

- Lokális változó definiálása `let`-tel:
$$(let ((variable init) \dots) expressions expressions \dots)$$
$$\Updownarrow$$
$$((lambda (variable \dots) expressions expressions \dots) init \dots)$$
- `(let* ((variable init) \dots) expressions expressions \dots)` - hasonlít a `let`-re, azonban, itt az értékadások balról jobbra történnek (`let`-nél ismeretlen a sorrend). Így a második értékadás olyan környezetben történik, ahol az első már megtörtént.
- Lásd [let_example.scm](#) példán.

Rekurzió lokális változóknál

- `(letrec ((variable init) ...) expressions expresions ...)` - létrehoz egy új környezetet ahol az összes változó „unbound”, majd mindegyiket megköti az „init” ebben a környezetben adott eredményével. Így egy olyan környezethez jutunk, amelyben az összes megkötés létrejött, és ebben hajtódnak végre az kifejezések. Példák lásd [let_example.scm](#)-ban.

```
(letrec
  (
    (even? (lambda (n)
             (if (zero? n) #t (odd? (- n 1)))))
    (odd? (lambda (n)
            (if (zero? n) #f (even? (- n 1)))))
  (even? 88)) => #t
```

Szimbólumok használata

- Szimbólumok segítségével absztrakt adattípus hozható létre.
- Például megvalósítható a szimbolikus deriváltszámítás.
- Lásd a [symbolic_diff.scm](#)

Szekvencia bevezetése

- `(begin expression expression ...)` - a változók szekvenciálisan balról jobbra értékelődnek ki.

```
(define x 0)
```

```
(begin (set! x 5) (+ x 1)) => 6
```

- Sokszor szükségtelen a használata, mert azt sok speciális hívás amúgy is elősegíti már: `case`, `cond`, `define` (csak eljárás def.)
,`do` `fluid-let`, `lambda`, `let*`, `named-lambda` ...

Ígéret és Lusta Lista elemzése

- Lusta kiértékelésre példa:
- $(\text{cons-stream } \langle a \rangle \langle b \rangle) \Leftrightarrow (\text{cons } \langle a \rangle (\text{delay } \langle b \rangle))$
- Ezért például:

```
(define (stream-car stream) (car stream))  
(define (stream-cdr stream) (force (cdr stream)))
```
- Lusta lista használatára példa: [lazy_list.scm](#)